

N:o 47.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 juli 1887.

— — — — Andra Kammaren den 1 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående ändrade bestämmelser rörande varors kringförande till försäljning.

(Lagutskottets utlåtande n:o 22.)

Till Konungen.

Genom proposition den 13 sistlidne maj har Eders Kongl. Maj:t, med tillkännagifvande att Eders Kongl. Maj:t ansett, att ny författning angående näringsfriheten borde utfärdas, hvilken i afseende å varors kringförande till försäljning skulle innehålla bestämmelser af innehåll och syftning, som propositionen närmare utvisar, påkallat Riksdagens yttrande i ämnet; och får Riksdagen i sådant afseende anföra följande:

Enligt andra stycket af mom. a) i propositionen skulle Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande vid pröfning af en persons ansökning om tillstånd att utom den ort, der han är bosatt, kringföra varor till salu annorledes än å marknad, hafva att taga hänsyn till ortens behof af dylik handel och de företedda betygens innehåll. Vid en pröfning af sådan beskaffenhet som den här ifrågasatta synes det emellertid ej lämpligt att så strängt begränsa vederbörande myndighets pröfnings-

rätt, utan torde det med den föreslagna lagstiftningens ändamål bäst öfverensstämma, att det lemnas öppet för myndigheten att taga hänsyn till alla de omständigheter, som kunna på sakens bedömande inverka. Riksdagen anser därför, att i den författning som i propositionen afses, borde stadgas, att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande har att vid ansöknings pröfning taga »hänsyn till de företedda betygens innehåll och i öfrigt förekommande omständigheter».

För vinnande af rätt att idka sådan handelsrörelse, som i mom. c) omförmäles, bör, enligt Riksdagens åsigt, fordras icke blott, såsom Eders Kongl. Maj:ts proposition innehåller, anmälan hos Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, utan ock, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad i mom. a) är föreslaget, tillstånd af denna myndighet. Då nemligen denna art af handelsrörelse, på sätt i Riksdagens uti propositionen åberopade skrifvelse framhållits, ofta länder till betydligt förfång för ortens bofaste handlande och jemväl i öfrigt icke väsentligen skiljer sig från den s. k. gårdfarihandeln, bör Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande äfven i afseende härå ega att efter förekommande omständigheter pröfva, huru vida en person bör tillåtas att idka dylik rörelse.

I öfrigt har Riksdagen icke funnit anledning till någon anmärkning i afseende på Eders Kongl. Maj:ts förevarande proposition; och får Riksdagen följaktligen endast hemställa, att i den författning, som må komma att i ämnet utfärdas, måtte stadgas:

att vid pröfning af ansökning om tillstånd till sådan handel, som i mom. a) af propositionen afses, Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande skall ega taga hänsyn till de företedda betygens innehåll och i öfrigt förekommande omständigheter; samt

att för rättighet att idka sådan handel, som i mom. c) omförmäles, skall erfordras tillstånd af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i det län, der försäljningen skall ske; börande i fråga om dylikt tillstånd gälla i tillämpliga delar samma föreskrifter, som innehållas i mom. a). Stockholm den 1 juli 1887.

Med undersåtlig vörndnad: